បទព្រហ្មគីត

សង្គហធម៌ ៤	គ្រឹះមាំមួនជួយសង្គ្រោះ
ពួកមនុស្សឲ្យបានរស់	សុខសប្បាយគ្រប់ ៗ គ្នា ។
ទី ១ ត្រូវចែកទាន	កុំកំណាញ់ក្រៅតម្រា
គិតត្រឹមតែអាត្មា	និងបក្សពួកញាតិផងខ្លួន។
ត្រូវគិតអ្នកដទៃ	ចែកទានលៃឲ្យសមសួន
កុំចង់រស់តែខ្លួន	មិនសុខទេណាអ្នកអើយ ។
ទី ២ ពេលធ្វើទាន	មានសំដីសាសងឆ្លើយ
ពីរោះផ្អែមឆ្ងាញ់ហើយ	ទើបអ្នកផងគេចូលចិត្ត ។
ទី ៣ ធ្វើប្រយោជន៍	ទោះល្អិតល្អោច ឬ ប្រណីត
ជួយធ្វើដោយពេញចិត្ត	នឹកអាណិតដល់អ្នកក្រ ។
ទោះទៅកាន់ទីណា	តែងឧស្សាហ៍ធ្វើការល្អ
មិនបាច់គេអង្វរ	ដោយស្មោះសរផុតបង្ខំ ។
ទី ៤ ដាក់ខ្លួនស្មើ	មិនដែលធ្វើឫកអ្នកធំ
សុភាពល្អសមរម្យ	គួរនិយមគួរសេពគប់ ។
បើបានធ្វើមេបា	សង្ឃឹមថាបានជាម្ចប់
ត្រដាក់ទាំងថ្ងៃយប់	គេគោរពគ្រប់គ្នាផង ។
ហេតុនេះអស់លោកអ្នក	ស្តាប់ឲ្យជាក់ចេះចាំចង
ធ្វើតាមកុំឲ្យហ្មង	បានសុខហោងគ្រប់គ្នាអើយ៕

ចាក ព្រះត្រៃលក្ខណ៍ និង សង្គហធម៌

បុណ្យ ១០០ ថ្ងៃ លោក នេត្រ គួន ឆ្នាំ ២០០១

សង្គហៈ	ធម៌ជាលក្ខ	គោលបួនយ៉ាង
ជាតឹកតាង	បដិវត្តន៍	ជួយសង្គ្រោះ
សម្រាលទុក្ខ	បង្កើតសុខ	ដល់មនុស្ស
ឲ្យបានរស់	សុខសប្បាយ	គ្រប់ ៗ គ្នា ។
ត្រូវចែកទាន	ឲ្យគេបាន	រស់សុខផង

ជាចំណង	សាមគ្គី	ញាតិអាត្មា
កុំកំណាញ់	ឬខ្ជះខ្ជាយ	ក្តីកាមា
ចាយហ៊ឺហា	សុខសប្បាយ	តែគ្នាឯង ។
ព្រះសម្ពុទ្ធ	ជាមកុដ	ផុតលោកា
ត្រាស់ទេសនា	ប្រៀនប្រដៅ	យ៉ាងជាក់ស្តែង
បាយមួយដុំ	បើគេសុំ	ត្រូវតែបែង
ចែកគេឯង	ឲ្យបានស៊ី	ចុកសុខផង ។
ស៊ីតែឯង	មិនគិតក្រែង	ស្មានថាសុខ
ថ្ងៃទៅមុខ	ទុក្ខអនេក	ពេកកន្ទង
ភ្ញាក់រលឹក	នឹកដល់ពាក្យ	ព្រះច្បាស់ច្បង
ចែកទានផង	ទើបគួរគាប់	ជាប់និស្ស័យ ។
ពេលឲ្យទាន	ត្រូវតែមាន	ពាក្យពីរោះ
កុំទ្រគោះ	ពាក្យខ្មោះខ្មួរ	ដួពេកក្រៃ
គេមិនចង់	ទទួលទេ	ទានអប្រិយ
បើសំដី	ទន់ផ្អែមល្ហែម	ទើបចង់បាន ។
ពាក្យទ្រគោះ	មិនពីរោះ	កើតអមិត្ត
ពីរោះពិត	ចងជាប់ចិត្ត	មិត្តកល្យាណ
យើងជាមនុស្ស	ពោលពីរោះ	គ្រប់ ៗប្រាណ
ទើបសមឋាន	បានកើតជា	សត្វប្រសើរ ។
ធ្វើប្រយោជន៍	កុំចាំពឹង	តែលើទ្រព្យ
ខ្លួនយើងរាប់	ថាជាទ្រព្យ	គាប់ណាស់តើ
ជួយអ្វីបាន	ជួយសាងសុខ	គេបណ្តើរ
ខ្លួនហ្នឹងតើ	ចាត់ជាទ្រព្យ	គាប់ពេកក្រៃ ។
ជួយដោយកាយ	វាចាចិត្ត	គំនិតល្អ
ចិត្តស្មោះសរ	ជួយសាងសុខ	រៀងរាល់ថ្ងៃ

កុំនៅស្ងៀម	មើលបំណាំ	ធ្វើវាហី
ចង្អៀតដី	គេមិនរាប់	ផាប់អសារ ។
សង្គ្រោះគេ	កុំវាយឫក	ចង់ធ្វើធំ
គេមិនសម	មិនគប់រក	យកជាគ្នា
ទុកដាក់ខ្លួន	យ៉ាងសមសួន	តាមធម្មតា
គេត្រូវការ	គេគោរព	ដោយចិត្តស្មោះ។
អ្នកឫកធំ	នាំធ្វើអ្វី	មិនបានការ
គេចាត់ថា	ជាមនុស្ស	អសប្បុរស
គេមិនព្រម	រួបរួមចូល	ជាមួយសោះ
គេស្មគ្រ័ស្មោះ	ជាមួយអ្នក	ស្មើ ៗ ភាព ។
ហេតុនេះហើយ	ត្រូវតែឈប់	វាយឫកធំ
វាមិនថ្កុំ	ថ្កើងរុងរឿង	នាំថោកទាប
សូវធ្វើឫក	ស្មើ ៗ គ្នា	យ៉ាងសុភាព
ទើបគេក្រាប	លើកតម្កើង	ឲ្យឡើងខ្ពស់ ។
នេះជាគោល	សង្គហ:	ធម៌ថ្លៃថ្លា
ព្រះសាស្តា	បរមគ្រូ	ដ៏ទ្រង់យស
សម្តែងទុក	ឲ្យយើងយក	ទៅសង្គ្រោះ
ជួយមនុស្ស	ឲ្យបានរស់	សុខសប្បាយ ៕